

на времето в мига и на мига от безконечното време.

Макар да нямат маса /в обичаен смисъл/ облаците все пак въплъщават вещественото начало. Те са материални. Докато сенките нямат плът, те са само една игра на светлината. Те са ИЛЮЗИЯ. При все това сенките СА в пространството, те заемат изконната празнота на пространството, те са част от населеното пространство. Ако облаците са неуловими като субстанция, дважди по-неуловими са сенките, а трижди - сенките на облаците.

Що се отнася до културно-историческите конотадии на "сенките", те са неизброими - от източните мировъзрения/, древногръцката митология и Платоновата метафизика през християнската образност, неоплатонизма и Кабалата до естетическите експерименти на художниците-импресионисти, поставили в центъра на живописните си задачи възпроизвеждането на природната игра между светлини и сенки в пространството. Още по-трудно е да се назоват множеството чисто психологически значения на "сенките", натрупани от времето на барока и романтизма насам. Както във всеки поетически образ, така и в този по неповторим начин се сплитат външното и вътрешното пространство, собствено пространствените значения и бяновете на душата..

"Подир сенките на облаците" - това несъмнено е един образ на "бленуващата душа", който в най-голяма степен може да се отнесе към Башларовата "поетика на мечтанието" или /по-сполучливо като превод/ "поетика на бленуването". Но като наслов на Яворовата антологична книга този образ е и метафора на добре обмислени авторски идеи. Той е колкото интуитивно-несъзнателен, толкова и рационално - игрови. Той е образ-равносметка, образ-самооценка на едно поетическо творчество.

Къде витаят сенките на облаците, които душата на поета /съответно на лирическия герой/ гони? В какви пространства е тяхното недосегаемо шествие? Или по-просто казано: по земята ли шествуват те или по небето? Отговорът на този привидно елементарен въпрос не може да бъде еднозначен. Ако употребим клишето на друг български поет, "сенките на облаците" са "и тук, и там". Те са и при земята, при несретника-орач и при съкрушените от природната стихия селяни, и при най-извисе-